

CAO News 9

Horolezecký časopis severočeského regionu

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

Ročník 2, číslo 9

Září 2000

SLOVO HOROLEZCE

KAREL
BĚLINA

„Všechny cesty vedou k vrcholu. Mám radost z každé cesty, třeba i turistické. Jednou jsem v zimě šel v Tatrách na Zbojandu a se mnou šlapal pan Sawicky. Bylo mu tehdy 82 let, pod nohama nám křupal sníh, a i to byla pro mě nezapomenutelná cesta...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Paula Wiesingerova
- ✓ Bernské Alpy
- ✓ Dolomity – Resengarten
- ✓ Lienzské Dolomity
- ✓ Nové cesty
- ✓ Jó, to jsem ještě pil
- ✓ Teta Klára
- ✓ Střípky
- ✓ Výročí
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

EIGER - SEVERNÍ STĚNA, ŠVÝCARSKO

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Babí léto. Jako každoročně nabitě všemožnými aktivitami. Zářijová schůze proběhla až 13. 9., protože první středa kolidovala se zájezdem do Itálie. Podle očekávání se opět hodně cestovalo, byť jen po Evropě. Drsnější část oddílu do Berner Oberland ve Švýcarsku, kde kromě jiného vystoupila jedním z nejkrásnějších hřebenů na Eiger, změkčilejší část ztekla strminy v italských Dolomitech. Proběhly úspěšné zájezdy do Tater a Ádru, neúspěšný na GrossGlockner, lezlo se na štru i na písku. Krásné teplé dny vytáhly lezouny i k projížďkám na horských kolech a to i ty opravdu nejmladší (Ondra Cestr), jeli jsme Krále Šumavy atd.

Letný pohled do lezeckých deníčků dává tušit, že letošní rok pravděpodobně přinese množství kvalitních nominací a možná i rekordů (vždyť do konce roku stále ještě zbývá dost času!), na druhou stranu máme ještě několik „vroubků“ – zejména skluz v realizaci celovečerního filmu Horská koza (proběhly pouze některé úpravy scénáře, byly změněny a vybrány jiné exteriéry pro klíčové „venkovní“ scény a natáčení zkomplikovalo také zranění dvou důležitých protagonistů).

Po všech přesunech a změnách termínů oddílových schůzek přichází uklidnění – opět platí dané schéma – každou první středu v měsíci. Příští schůzka CAO Děčín tedy proběhne 4. října 2000 v pravidelném čase a na pravidelném místě (18.00 hod., rest. Za větrem).

Paula Wiesingerová

První extrémní lezkyně na světě.

Jiří Houba Chára
CAO Děčín

Stojíme pod mohutnou, kolmou, 600 metrů vysokou jihovýchodní stěnou Rosengarten spitze, hlavy máme hluboko zakloněné a očima sledujeme lahodnou linii spár v cestě Direkt Ostwand. Krásná cesta! Bezděčně se nám začínají potit dlaně – jestli se zlepši počasí jdeme na ní. Při pohledu do stěny se mi do mysli vkrádá myšlenka na jednu úžasnou ženu – Paulu Wiesingerovou. Tuto cestu, stejně jako mnoho jiných, vytvořila s Hansem Stegerem v roce 1929 právě ona.

Paula Wiesingerová a Hans Steger

Jihotyrolanka Paula Wiesingerová putovala se svým stálým partnerem Hansem Stegerem Dolomity deset let od štítu ke štítu a zanechali za sebou celou řadu prvovýstupů. Paula, bývalá mistryně světa ve sjezdu na lyžích, měla ráda hlavně spáry a komíny. Hans dával přednost volné stěně a plotnám. Skvěle se doplňovali a při lezení se střídali ve vedení podle konkrétní situace.

Wiesingerová je právem pokládána za první extrémní lezkyni na světě. Byla odvážná, vytrvalá, silná, samostatná a především neztrácela hlavu v kritických situacích. Když ji spolu se dvěma přáteli v jižní stěně Marmolady zaskočil zvrát počasí a prvolezce zasáhl blesk, pět hodin ho masírovala, dokud se nedostal ze šoku. Po bivaku se jí podařilo se spolulezcem dopravit zraněného na druhou terasu, kde znovu bivakovali. Třetího dne ztratil síly i druhý spolulezec – bylo zjevné, že třetí bivak by nepřežili. Paula přivázala oba bezvládné druhy ke stěně a šla pro pomoc. Na vrcholu se naštěstí setkala s několika horskými vůdci, kteří oba její spolulezce zachránili...

(Údaje o Wiesingerové čerpány z knihy Horolezectví zblízka)

Bernské Alpy

Hřebenem Mittellegi na Eiger

Štěpán Petr
CAO Děčín

Jižně od modrých vod jezer Thunského a Brienského, směrem z údolí Rhony, se prostírá půvabný kraj, plný přírodních krás – Berner Oberland. Jeho velikánskou část tvoří mohutné kamenné hradby Schreckhornu, Wetterhornu a nejvyššího Finsterhornu, čnějící do výše 4.000 m. Ale nejpozoruhodnější masív Bernských Alp vytvářejí tři ledovcové sněžné vrcholy. Na severozápadě příkrý Eiger (3.970 m.n.m.), uprostřed Mnich (Mönch – 4.099 m.n.m.) a na jihozápadě Panna (Jungfrau – 4.158 m.n.m.). Pod mohutnou stěnu Eigeru jsme přijeli s partou Ústečáků v posledním týdnu měsíce srpna. Z Ústí nad Labem do Grindelwaldu nás jelo namačkáno třináct v jakémsi autobusíku pro přepravu dětí z mateřské školky.

V sobotu dopoledne vypadáme úplně ztuhlý na parkovišti u ledovcového kaňonu Gletscherschlucht. Vstupné do kaňonu je 6,- CHF. Jarda Uher, Karel Hofman a já balíme týdenní batohy a děláme první chybu, že jdeme na Kl. Scheidegg (2.061 m.n.m.) pěšky. Večer uléháme na alpské louce a dlouho do noci pozorujeme hru světél a stínů zapadajícího slunce.

Ráno kupujeme lístky Kl. Scheidegg – Eismar (3.160 m.n.m.) za 37,- CHF. Odjíždíme přes horské louky a stanici Eigergltscher (2.320 m.n.m.) do tunelu. Po čtyřech kilometrech jízdy v severní stěně zastavuje vlak ve stanici Eigerwand 2.805 m. Okny proraženými ve skále mohou turisté nahlédnout do severní stěny. Vlak se stáčí obrovským obloukem do další stanice Eismar v jihovýchodním bloku Eigr, kde vystupujeme. Dále vlak pokračuje skalami Mnicha až k vrcholové stanici Jungfrauoch 3.454 m. V tunelu, přes sedm km dlouhém, trasa překonává výšku přes 1.100 m., stoupání až 250 % (1:4). Celkem mezi stanicemi Kl. Scheidegg a Jungfrauoch o 1.393 m. Dráha byla dána do provozu r. 1912, stavba trvala čtrnácti lety pod vedením Adolfa Guyera, který se dokončení nedočkal. Zemřel roku 1899.

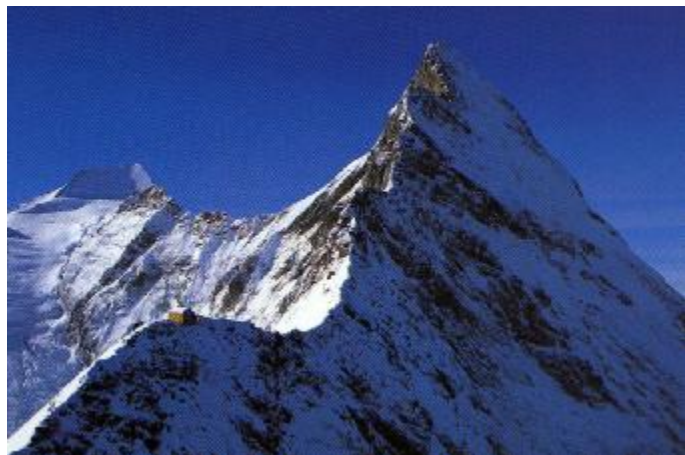
V tunelu, který vede ze stanice Eismar na ledovec stavíme stan, nejsme tam sami. Čtyři Maďarští horolezci v čele s Gergo

Santho dokončili prvovýstup v jižní stěně Eigeru - cesta má název Rethol syndrom VII+ A1. Z balkonu máme pěkný výhled na ledovec, kde co chvíli se zřítí serak velikosti patrového domu. Naproti se tyčí Schreckhorn, Wetterhorn a v levé části se vypíná Mittellegi grat hřeben, kterým chceme vystoupit na vrchol Eigeru.

Ráno bouří, na východě oblohu bičují blesky, raději bych den počkal. Karel je nadržžený. Odcházíme s tím, že na chatě Mittellegi rozhodneme. V deset jsme na Mittellegi Hütte 3.355 m.n.m. Cesta na vrchol je psaná na 5-6 hodin

za předpokladu pěkného počasí, to bychom mohli stihnout. Rozhodujeme se pro výstup, druhá chyba. Počasí celkem ujde až na ten vítr. Lezeme současně a dost rychle. Asi v půlce na gr. Turm se počasí zhoršuje, vítr se mění ve vichřici, lano se klene obloukem nad námi, padají kroupy a viditelnost nic moc. Spěcháme. Vrcholové partie jsou strmý tvrdý led.

Na vrcholu jsme v 16.00 hod. Počasí se nemění. Sestoupit jsme chtěli hřebenem do Nordl. Eigerjoch, dále hřebenem do Sudl. Eigerjoch, traverz pod východní stěnou Mnicha do Obers Monchsloch a dále po ledovci 45 minut do tunelu a jím sestup do campu Eisper. Rozhodujeme okamžitě pro sestup normálkou – Westflanke na Eigergletscher. Karel protestuje, asi ho děsí 37,- CHF (850,- Kč), které budeme muset zaplatit za vlak zpět do campu. S Jardou jsme v převaze, Karel už mlčí. Sestupujeme pomalu a opatrně, v dešti a větru hledáme mužiky, slaňujeme, nebloudíme. Máme za sebou dvě třetiny sestupu, leje jako z konve, začíná se stmívat. Míjíme dobře vrstvené skály vhodné pro bivak, neváháme, každý si kope svoji noru. Balím se do záchranářské folie, nohy do batohu a zalézám ho skalní škvíry připraven překosit noc. Díky gore oblečení jsem suchý a dokonce chvílemi spím. Kluci jsou na tom hůře. Karel vibroval celou noc. Jardovi omrzli nohy.

Ráno modré nebe. Skály jsou polité ledovou glazurou. Připadáme si jako mouchy po zimním spánku. Za dvě hodiny se válíme na stanici Eigergletscher, sušíme se na sluníčku a pochruptujeme. Slunce praží a nad námi spokojeně dřímá ten nevyzpytatelný Grindelwaldský sedlák Eiger.

Odpoledne odjíždíme za 37,- CHF do campu na Eisper. Druhý den balíme a odjíždíme na Jungfrauoch. Jarda nahodil zkroušeného chud'ase, přemluvil průvodčího a jeli jsme

zadarmo. Ve Švýcarsku věc nevidaná. Jízdenka stojí 47,- CHF. Stan stavíme na Alečském ledovci vedle horolezců z Ústí, Liberce a dvou polských farářů. Ráno nastupujeme jihovýchodním hřebenem na Mnicha, pěkné skalní lezení v zule (Rost'a by řekl „pěknoučký“), vršek opět tvrdý led. Na vrcholu pohoda, je vidět Matterhorn, kolem dokola samé Alpy.

Sestupujeme normálkou, proti nám vedou vůdci své klienty. Já se v duchu raduji, mám všechny tři vrcholy. Je pátek - čas návratu, vlakem jedem na Kl. Scheidegg za 52,- CHF a dále pěšky do Grindelwaldu.

V campu se dozvídáme novoty, že Tonda upadl s batohem a vykloubil si rameno, že v pondělí vítr rozlámal holkám tyčky od stanu, že mají ve městě levné broskve, a tak. Ležím na louce, v trenkách, bez bot, batoh pod hlavou a přemýšlím o tom, jak nedělat chyby. Koupit si zlevněnou zpáteční jízdenku na první ranní vlak Grindelwald – Jungfrauoch, platí celý týden. Základní tábor postavit na Alečském ledovci třista metrů od vchodu do stanice Jungfrauoch, voda je k mámi na záchodech. Z tábora na lehkou vyraženou túry. Respektovat počasí, výstup neuspěchat. Hora není zajíc ta neuteče.

Dolomity - Rosengarten

Ohlédnutí za letošní hlavní akcí CAO Děčín.

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

Každoročně máme (tj. CAO Děčín) první týden v září vyhrazen na společný zájezd někam do hor. Vylezli jsme například Gross Glockner, Mt. Blanc, Tre Cime nebo „nedostupný“ Mont Aiguille. Letos jsme se opět vydali do italských Dolomit a byl to krásný zájezd, přestože počasí nám příliš nepřálo.

Příjemná parta kamarádů, tradičně dostatek plechovkového piva i kořalky a schopnost improvizace, to vše nám připravilo několik nezapomenutelných dní uprostřed nádherných horských štítů.

Ve stručnosti co jsme zde spáchali:

Marmolada 3.342 m., Via normale **ā**, Via ferrata 606 **ā**
Catinaccio d'Antermoia 3.004 m., Westflanke 350 m. **ā**, Ostflanke
300 m., **ā**
Torre Piazz 2.670 m., J hrana III,
Torre Stabeller 2.805 m., Via normale III,
Torre Delago 2.790 m., JZ hrana IV (v rekordním čase 1,5 hodiny na
výstup i sestup!)
4 cesty v oblasti „Kleterngarten“ obtížnosti 5-6, OS
a několik sedel.

A kdo že?

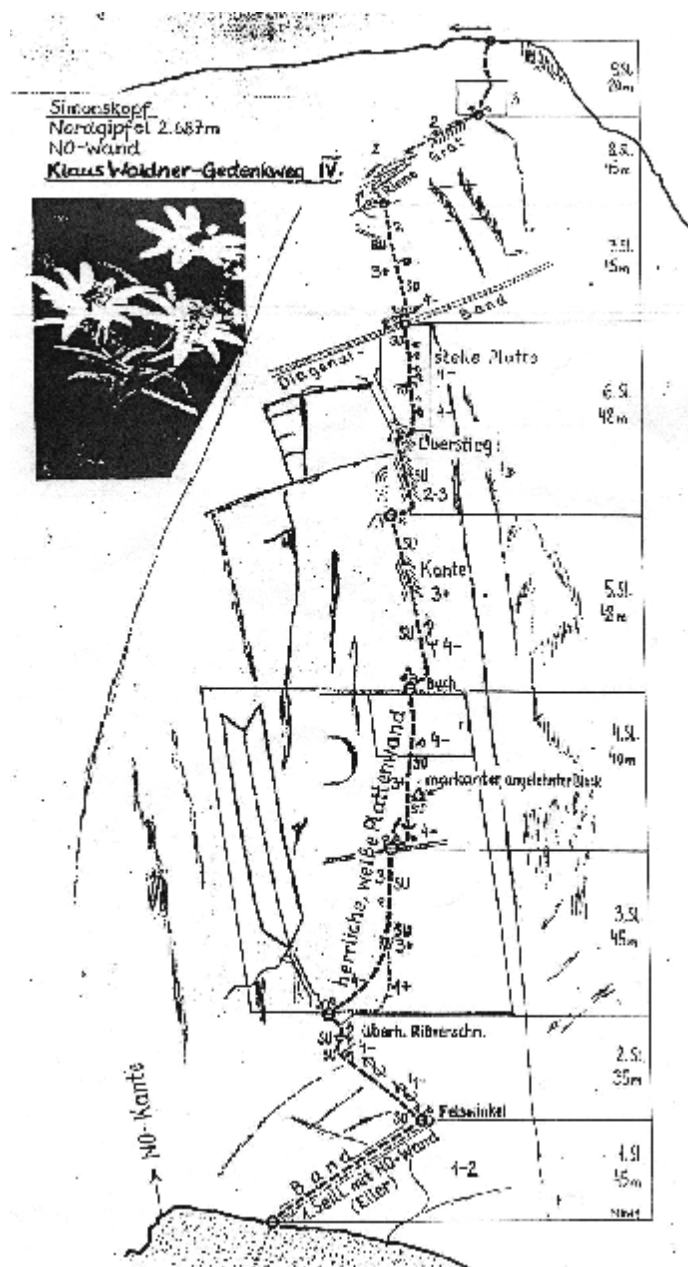
Milan Uhde Cestr, Jan Horáček Horák, Jan Josef Palivec, Zdeněk
Vajsharó Vaishar a Jiří Houba Chára.

Lienzské Dolomity

Nová cesta na Simonskopf

Karel Bělina

LK Sněžník

Přímo v babském obležení se ocitl Karel Bělina při poslední cestě do Lienzských Dolomit – jeho spolulezkyněmi byli

Karolínka Bělinová, Míla Bělinová a Jindřiška Řeháková. Přesto přešli celkem 7 výstupů. Kromě jiného se Karlovi s Mílou povedl 55. přelez nové cesty na Simonskopf (viz. schéma). Lienzské Dolomity jsou Karlovo téměř domovskou alpskou oblastí – v době uzávěrky tohoto čísla se tam již opět chystal, tentokrát s Hansem Neschaidou z Dohny.

(Foto Karel Bělina a Míla Bělinová, vyobrazené schéma poskytl chatař)

Ā JÓ, TO JSEM JEŠTĚ PIL,

aneb jak se lezlo když pivečko stálo kačku šedesát...

V dobách, kdy jsme se více družili, bivakovali a posedávali po lezení u ohníčků ve skalním království, vyprávěly se příběhy lezců. Mobilová doba příběhům nepřeje. Vyprávění se smršlo na přijetí esemesky a příběhy upadají pomalu v zapomenutí.

Aby se tak nestávalo, k tomu by měla sloužit naše rubrika s názvem – JÓ, to jsem ještě pil, aneb jak se lezlo když pivečko stálo kačku šedesát.

Nebojte se zveřejnit svoje úlety, po létech se stávají balzámem, který osvěží horolezeckou, osmami ztýranou, duši.

Zde vám přinášíme příběh třetí:

Šikana

AUTOR: VÁCLAV STORZER

Tak se taky pokusím podráždít básnický střevo a napíšu vám příběh z počátků své cyklistické kariéry.

Bylo to v dobách, kdy na Mezné louce posedávali turisté z NDR a bařtili chleby s vajíčkama a zapíjeli čajem z termosky. My Rostou jsme jezdili na favoritech, což bylo při mé hmotnosti dost odvážné a taky nákladné. Místní restaurace

nám tenkrát ležela u nohou, a tak jsme po šesti dvanáctkách vyrazili dolů do Hřenska s tím, že si dáme ještě výšlap na Janov. Mě dělalo dobře, když jsem rozpumpoval kolo na plný pecky a dokázal jsem tenkrát ještě štíhlého Rostů předjet a hodit mu myšku. Takovým způsobem se mi střídavě dařilo až ke Klepáci, kde začal být zhuštěný provoz, a tak jsem si ty ostrý zatačky do pravého úhlu všimnul až na poslední chvíli. Přehnal jsem náklon a už jsem vlastním tělem gumoval silnici.

Když jsem se postavil, tak jsem vnímal jak mi kolem hlavy lítají hvězdičky a připadalo mi, že všechno kolem nějak utichlo. Pohled na mne byl stejně žalostný, jako na kolo. Rostůvi se po několika skocích podařilo srovnat ráfky tak, že při vyhozených brzdách prošly vidlicí a půjčil mi na návrat svoje kolo.

V nemocnici na mne hodná sestra vyplácala dvě lahve mezocainu a pod heslem „Indián nedá bolest najevo“ jsem se odebral domů a nějakou dobu marodil.

Po několika dnech mne telefonicky naháněli v práci. Volala Obalovna v Chlumci, jestli jsem ochotnej zaplatit fakturu za opravení poškození vozovky mezi Hřenskem a Děčínem, které jsem zavínil já. Chvilu jsem lapal po dechu než mi došlo, že si kamarád udělal legraci.

Od té doby jsme okruhu DC – Ludvíkovice – Jetřichovice - Mezná louka - Hřensko začali říkat šikana.

TETA KLÁRA, aneb stezky manželky horolezce...

A protože veselé příhody zažívají nejen drsní lezci, ale i jejich drahé polovičky či přítelkyně, je zde druhá rubrika výhradně (anebo téměř výhradně) pro ženy.

Milá teto Kláro

AUTOR: SIMONA BURDOVÁ
AUTOR POST SCRIPTUM.: MICHAL BURDYCH BURDA

Konečně jsem se dostala k tomu, abych Ti napsala. Letos jsme opět několikrát vyrazili do skal v sestavě „babinec“ (tj. ta krásnější část lidského rodu s dětmi). Dařilo se nám tak všelijak, ale my nehledíme na nějaká ta čísla, stačí nám ten „pocit“ dobytí vrcholu.

Jenom počasí nás občas trochu zaskočilo. To například jednu červencovou středu přijdeme na Anglický parčík a ten nás hostí typickým anglickým mrholením – nu co, chvíli to vydržíme, trochu popolezeme a příště to bude lepší. Další středu to již nebylo mrholení, ale pěkný šplouchanec. Nevadí, příště půjdeme radši v úterý. Dvakrát to vyšlo, ale potřetí nás i to úterý dostalo. Nechalo nás pěkně dlouho čekat než skály oschly a my mohli stanout na další z mnoha krásných skal.

Pěkný podzim Vám přeje Simona.

P.S.

Věta „(tj. ta krásnější část lidského rodu)“ patří doplnit o dodatek „orientačně, smyslově a ... méně vyvinutá“. Ale jinak nic proti tetám Klárám.

Pro nevědomé BABINEC = **TEAM B**

Burdych

Dnes poprvé

AUTOR: DANIELA DUŠKOVÁ
VARNSDORF

10. srpen nezačínal nejlépe. Rozhodli jsme se, že dnes půjdeme lézt do Ostrova. První co bylo, zapomněli jsme průvodce. Vyslali jsme nejmladšího člena naší výpravy – Vlastu.

Když jsme si razili cestu houštím ke skalám, zavadila jsem nohou o vosí hnízdo a jedna mi uvízla v sandále a cestu ven si přímo vypíchala. Když jsme přišli k věžím, kotník stačil napuchnout tak, že jsem se sotva narvala do boty, ale zachránila mne Evženova lékárníčka s fernetem – samozřejmě na nohu. (To je škody! Poznámka redakce.)

Na rozlezení jsem si dala sedmu. Nebývá to u mne zvykem, ale líbila se mi. S menším problémem byla dobytá. Prohlíželi jsme další věže, ale připadaly mi nelezitelné. Až si Martin s Vlastou vybrali jednu trojku. Říkala jsem si, nebudu lézt nějakou nejistěnou 3. S Evženem jsme si v průvodci vybrali sedmu s kruhem. Cesta začínala mezi mechama a břízou. Začátek nic moc, ale hlavně, že dolezu ke kruhu, alespoň jedno tutové jištění. Od kruhu se mělo nalejzat na hranu a po ní přímo na vrchol – krásná linie (jsem si říkala). Ale krásné to přestalo být, když hrana nebrala ani zleva ani zprava, žádná smyčce a 4 metry nad kruhem. Už jsem začala vibrovat (strachy). Řekla jsem si, dolů to nejde, musím nahoru, ale to jsem netušila, že mi něco rupne pod nohama. Tak platilo to první – šla jsem dolů.

Cítila jsem, jak se mi zvedá žaludek, že padám s lehkostí jen do té doby, než jsem se zarazila a třískla sebou o stěnu. A ani náhodou jsem neměla chuť to zkoušet znovu. Naštěstí to odneslo jen koleno a naražený bok a můj kolega visel dva metry nad zemí a ještě víc odřený, než já. Oba dva jsme byli rádi, že balíme a jdeme do tábora (hospoda). Cestou začalo silně pršet. Možná to bylo znamení, abychom toho pro dnešek nechali (hlavně já).

A pocit z prvního pádu? Přála bych si, aby to bylo poprvé a naposledy (ale nebylo – 26.8. byl další pád, ale tentokrát kratší).

Tak to je můj příběh.

Nové cesty v Labském údolí

OD NAŠEHO STÁLÉHO ZPRAVODAJE (VAJSKA)

ÚSTECKÁ VĚŽ: “Co103” RP VIIIb

Pitrs a Říša, Fany a Cyril, 5.8.2000

Vlevo od spáry “Apolla” stěnou přes BH na balkon. Hranou přes 3 BH se spojíme s “Apollem”. Společně pokračujeme přes hodinu asi 5 km. Apollo letí doprava, my doleva k 5.BH. Přes dvě černý díry se doplácáme k letové dráze „Apolla“, se kterým se konečně u 2. kruhu na věčné časy spojíme.

ÚSTECKÁ VĚŽ: “Arytrmie” RP IXa

Říša, Pavouk – 1.RP, Pitrs – jistič, 9.8.2000

Z balkonu “Biorytmusu” středem stěny, poté doleva, nahoru a doleva přes kruh a 6 BH k 6.jištění “Biorytmu” a tím kam se vám zachce.

MONOLIT: “Guma Guar” AF IXc

Cigán a Prca\$, 12.8.2000

Přes 1.K „Zahnutýho sterea“ doleva přes 5 K na vrch. Tématicky je velice poučný úsek mezi 4.a 5. kruhem.

P.S.: pro kratší kusy IXc a ti delší to maj za XIIIc. Dobry, né?! Já jsem krátkej. Prcaš

TERČ: "Rodinný výlet" VII

Ríša a Eva Litochlebovi, 26.8.2000

Středem stěny (2 BH) a mírně vpravo trhlínkou a sokolíkem ke 3.BH.

RYBÁŘSKÁ BAŠTA: "Létající Čestmír" VIIIa

Tomáš Sobotka a Pájka Rýva, 2.9.2000

Nástup v pravé části masivu koutem na balkon (smyčka) a stěnou přes 3 BH podél pravé hrany k poslednímu (6.BH) cesty "Rybí prsty".

LABSKEJ PANIC (masiv hned za Labskou pannou): "Vysmátá hrana" AF IXc

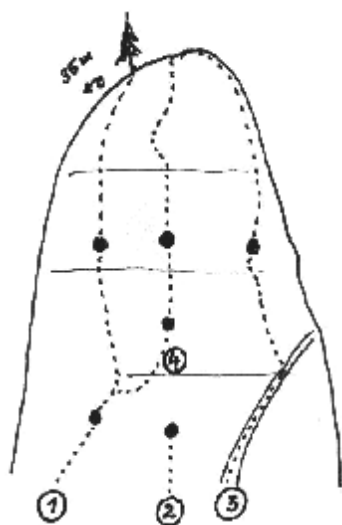
Tomáš Sobotka a Ondřej Beneš a Mařenka a Honza Růžičkovi, 2.9.2000

Výraznou hranou za Labskou pannou, zprava k 1.BH a hranou přes další 2 BH na balkon ke 4.BH slaňovacím.

-vaiska-

Rumunská stěna

Masiv cca 150 metrů za Hnojovým domem.

1. Benátská hrana VIIb-c.

Roman Kašpárek stf., Robert Výtiska, 12.8.2000. Stěnou při hraně (2 kruhy) na podvrcholový balkon. Libovolně na temeno.

2. Projekt (Vostřel)

3. Bukurešťský deník VIIa.

Roman Kašpárek, Robert Výtiska, 12.8.2000. V pravé části masivu spárou na konec, zleva stěnou po talířích, na hranu a tou (kruh) na temeno.

4. Karpatské hry VIIIa.

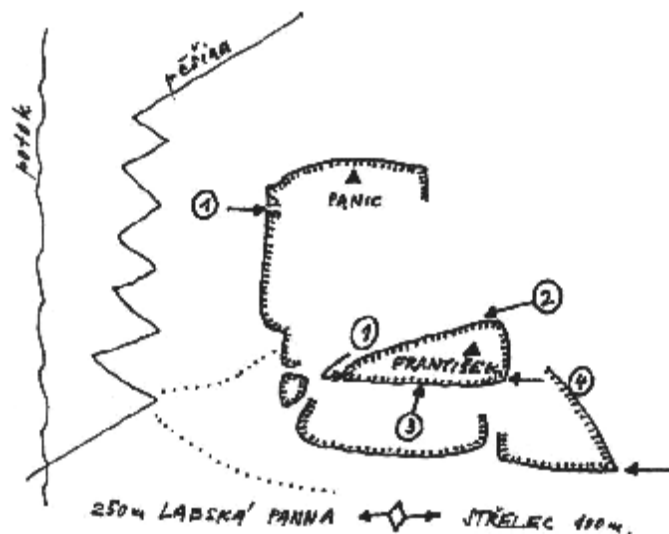
Roman Kašpárek stf., Robert Výtiska, 13.8.2000.

Přes 1. kruh „Benátské hrany“,

výše vpravo středem stěny (2 kruhy) do podvrcholové police. Zleva na hranu vrcholového bloku a tou na temeno.

František

(nová věž – na vrcholu je kniha i slaňák)

1. Stará cesta I

Fany Hochwalder

2. Komín I

Pavel Pavouk Černý

4. Bio předpověď '03 IV

Pitrs Laštovička

Panic

(masiv nad Františkem)

Adršpašské orgie VIII

Pavouk x Pitrs, Ríša, Fany, 20.8.2000

Od J takovou pěknou širokou a převislou spárou přes 2 kruhy na balkon. Doprava přes 3. kruh a stěnou přes 4 kruhy na vrchol. (4., 6. a 7. kruh je dodatečně přidán. Proto, pro určitý okruh lidí jako Špek, brí Homolkovi apod., jako by tam nebyly.)

Nové cesty v Ostrově

OD NAŠEHO STÁLÉHO ZPRAVODAJE (KB)

PUSTÝ ZÁMEK: Chvilé pro květinu VI

Karel Bělina, R.Meffert, M.Borkovec, 10.9.2000

Přes jeden kruh na vrchol.

PUSTÝ ZÁMEK: Spára ve stínu V

Karel Bělina, R.Meffert, M.Borkovec, 10.9.2000

HROT: Šestý smysl VIIa

Karel Bělina, R.Meffert, 9.9.2000

Přes dva kruhy na vrchol.

SLUNEČNÍ VĚŽ: Nová cesta V

Karel Bělina, R.Meffert, 9.9.2000

-kb-

Divadelní hra Pohádka Mládí

Jan Šlechta

Role: (dle abecedy)

Burusan, Durandon, Filius, Grizela,
Haténa, Lampardon, Marina, Sofia

Jak jsme slibili, tak činíme. V tomto čísle CAO News vám přinášíme první dva obrazy divadelní hry *Pohádka mládí* od autora Jana Červenáčka Šlechty.

Pohádka mládí aneb Občanská nauka adeptů horolezeckých oddílů je 1. a zatím jediný dokončený díl trilogie "Na staré cestě". Druhý díl má název *Výuka starců* a 3. díl *Klub důchodců*. Jak podotýká autor, vše po načerpání příslušných zkušeností. No a alias prvního dílu je také o tom, že po 14 letech působení ve vedení horolezeckého oddílu (kádrové a personální oddělení) cítí autor, že by měl vědět něco o tom, jak se radovat při extatických fázích životního cyklu oddílu a jak neházet flintu do žita při jeho fázích kritických, tj. např. hromadný vstup lovků, zaměstnavatelů ev. zákazníků do řad členské základny. **Přejeme hluboký umělecký zážitek.**

1. OBRAZ

(VOJENSKÁ KORESPONDENCE - Stará parta)

Hoši a některé dívky ze staré party si posílají korespondenci jsa věznění Československou lidovou armádou resp. jsa na svobodě.

Durandon: Jsem vězněm lidu,
který hydra strany svírá
poručík nenechá mě v klidu
a politruk mi spílá.

Mužstvo nebere mě
a mezi absíky jsem mlád
protivná zlost je ve mně
a žádný kamarád.

Děvče nepíše mi
a domů zatím nejezdím
a tak dobře je mi
jenom když si sním.

Hory za plotem jsou,
je to dobrej flám,
být v těch horách sám.

Burusan: Jsem pomocník politruka
šťábní absolvent,
politruka pravá ruka
mistr výhod, preferencí, rent.

Ve městě mám zastavení
v bytě pana kapitána
manžel paní doma není
opouštím ji časně zrána.

Politické školení
pak mužstvu ušetřím
bez politruka svolení
pár spisů zpeněžím.
Zda kapitán je doma
dozví se v pokladně kina
cestou ze sběrných surovin.

Lampardon:
(*touha po dobrodružství*)
Jak dravý pták v kleci jatý
o to víc tužeb právě mám
skoro nepadnou mi šaty,
v hlavě mám nebetyčný flám.

Neznám horší věc než nudu
a kamarádi zatím slouží
tam kam já nikdy nepudu,
možná mě to trochu souží.

Každý den vystavení zkouškám
já v přírodě pouze bouřkám.
Oni ční pod jícny raket.
Však bych to nebyl zrovna já,
aby ovládla mě nálada,
již v nástup volá tělo mé.

Filius:
(*basa + nasranost*)
Co řeknou mi, to udělám
a věci kazit neumím,
tak čím dál víc jsem užíván
a čím dál míň tak spím.

Až jednou náhle jaký div
Volna mám víc než dost:
sedíce v base taky živ
a v hlavě klid a žádná zlost.

Tak náhle je mi v base líp
než při obraně vlasti,
pro národ sice špatný vtip,

pro mír však vrchol slasti.

A toho času k učení,
kterého já jsem prost
než přijde nová zlost.

Sofia: Než podbízet se nekhubům
to raděj oddána těm pravým
co skály lezou, staví dům,
byť pro jinou a jinde, já vím.

Než svůj snášet soucit hraný
to raděj drsná být, já vím,
že pak někdy slzy slany
vytečou, když nic necítím.

Jak ráda bych ty slzy
pro všemocného prince
toho svého ronila
v štěstí se celá topila.

Svobodou svou se zatím
skoro celá zakrývám
a prince tak tratím.....

Haténa: Jak trápí mne on každým dnem
tím svým psím oddáním,
stává se mým strašným snem
i ve chvílích líbání....

Jak moc to vím, že ublížím
mu strašně moc, až řeknu:
miláčku můj, dobrou noc,
ale tentokrát už naposled.

Už nechci slyšet o statecích
a o iluzích nevšedních
jež všechny ke mně směřují
by slyšely hlas pochvalný.

Určitě je upřímný
a nezákladný také tak,
však já chci volná být.....

2. OBRAZ (MARNOTRATNÁ KLUBOVNA - Stará parta)

I. VÝSTUP (Lampardonova sázka)

Lampardon: Nebudu ležet, klečet, sedět a nebudu stát...

Filius: A co budeš tedy dělat smím-li se ptát?

(*Lampardon tajuplně mlčí*)

Haténa: Jen tak po místnosti poletovat...

Sofia: A bude to jenom v této místnosti?

Lampardon: Vždyť venku bylo by to ke zlosti.

Filius: Lampardon, hotový dobrák od kosti.

Burusan: A ještě by tu bylo,
o čem se v sázce nemluvalo
kolik že se dá tomu,
kdo druhé vyvede z bludu.

Lampardon: Stačí mi od každého pivo,
a potom v klidu přijdu si domů.

věcí, které se prodají,
za věci, o nichž sním potají.

Haténa: Nalít tě pivem, to nám za to stojí
a kdo se o své pivo bojí
mohl by při tvé případné prohře
právě o to jedno mít se dobře.

Durandon: V tom je nejednotný svět,
že někdo chce všechno hned,
a někdo to rozumně odloží,
až k tomu bude mít podloží.

Lampardon: Říká se Haténo milá "lépe"
však teď v žilách mi vzrušením tepe,
přijímám návrh i z této strany,
každému pivo, prohraju-li.

Burusan: To já než bych se načecal
raději užívám jistotu,
protože ten kdo nespěchá,
častokrát unikl životu.

Durandon: Z této hry, s laskavým svolením
vynechte osobu mou,
nepočítejte vy s mým příspěvím
stejně jak já s částkou vyhranou.

(Lampardon mezitím vypil několik piv a povzbuzován kolegy cosi začíná vyprávět)

(všichni se smutně dívají na Durandona)

Haténa: No a teď k věci Lampardone.

(Lampardon se rozepře mezi futry).

Lampardon: No a teď podejte mi pivo, hrome.

Burusan: Hle jaký všivý trik
si na nás vymyslel ten fík.

Filius: Kdo by to do tlustého řeč,
že všechny nás tak vypek.

Haténa: A já myslela, že bude lézat,
jemu zatím stačí mezi futry nohama třepat.

Sofia: Špatné je na tom jen,
že dveře patří dovnitř i ven.

Durandon
(k sobě): Tužil jsem cosi hloupé
na zdravý rozum skoupé.

Lampardon: A teď všichni pivo sem,
to vypíté mám již předavkem.

(Všichni chodí do lednice, dělají si čárku, vydávají pivo a tváří se nešťastně.)

II. VÝSTUP (dialog Burusana s Durandonem)

Burusan
(k Durandonovi): A co vlastně teď ty brachu
provozuješ v tom životním kvapu?

Durandon: Snažím se nedělat věci ducha prosté,
co opakují se denně prostě posté,
proto i nemám žádný zisk.
A ani nezkouším hloupý risk.

Burusan: Pak je tu ale ta zvláštní svízel
že řada věcí je jenom za peníze.

Durandon: Já třeba dělám za peníze,
když rozvíjí se i můj duch
a mohlo by stát v knize:
jinak, že polykal bych klidně vzduch.

Burusan: A já zas při té troše rutiny
pořád mám na očích záměny

III. VÝSTUP (Lampardonův příběh)

Lampardon: To když se jelo do vsí česat chmel,
nejeden mládenec nejedné dívence stačil sebrat pel.

Haténa: Odpusť ty mi chmelaři slova má bodná,
našla-li se květina ke sbírání vhodná?

Lampardon (tajuplně):
Vždy ráno před odpolední směnou,
chodil jsem daleko přes pole,
za dívkou poměrně smělou,
se kterou objevovali jsme se vesele.

(Haténa se chce na něco zeptat, ale Lampardon ji zadrží)

A jak jsme se tak objevovali
mezi bylo i tehdy ještě mnoho,
zjistil jsem, že nám to objevování
trvalo nakonec dlouho.

(nechápnuté pohledy, Lampardon vysvětluje dál)

Na jedné zábavě taneční
náhle byl jsem jen vzduch
traktorista dost konvenční
užíval dnů mých snah vzruch!

(ještě nechápnuté pohledy ostatních)

Od těch dob již dnes poučen
nelze si jen tak hrát,
odvážně měč mít vytasen,
po bitvě chceš-li se smát.

Sofie: Tys snad s traktoristou chtěl se prát?

Lampardon: Chtěl, ale to nebyla ta bitva o níž jsem měl stát.

(všichni chápou nebo dělají že chápou)

IV. VÝSTUP (Durandonův monolog)

Durandon
(do neznáma): Jak mlátit prázdnou slámu
zde je návod, prosím čti:
Do útvaru buď seskupen
a potom pokud možno každý den
utrácej život, jez a spi.
A mně se nechce do takového flámu!

(pokračování příště)

Výročí

říjen 2000

Dne 17. září oslavil své narozeniny (56) poměrně známý horolezec **Reinhold Messner**. Reinholde, alespoň dodatečně, všechno nejlepší!

Dne 2. října oslaví své kulaté narozeniny členka CAO Děčín **Jaroslava Horáková**. Hodně štěstí, lásky a spokojenosti Ti přeji kamarádi z CAO!

Pouhé dva dny poté, 4. října, nám o rok zestárne **Jan Horáček Horák** (19), nadějný borec z CAO Děčín. Honzo, moc se neopij a ať Ti to leze!

Neuvěřitelných 71 let se 22. října dožívá legenda českého horolezectví **Radan Kuchař**. Přejeme pevné zdraví do dalších let!

-jch-

ŠUŠKÁ SE...

Ø Přimo se ví! Irenc a Václavu Sojkovým z Chříbské se narodil konečně kluk (po dvou dívkách!). Nový ochránář je na cestě. Gratulujeme!!!

STŘÍPKY

ZONE ROUGE

FRANCIE
SRPEN 2000

Praktická rada pro všechny, kdo budou mít kdy cestu v létě do skalních oblastí jižní Francie:

Při letošní srpnové návštěvě několika oblastí se nám ve dvou z nich (**Mouries a Fontvieille**) stalo, že jsme narazili na červenou ceduli „**ZONE ROUGE**“, kterou nelze po česku „nevidět“ (je na každém druhém stromě). Znamená zákaz vstupu pod vysokou pokutou z důvodu častých požárů (text je psán ve čtyřech jazycích). Toto omezení platilo letos v období od 1.7. do 10.9. a dle místních informací se opakuje každoročně.

Při pohledu na ohromné ohořelé pozemky se není čemu divit. Zvažte tedy důkladně termín svého výjezdu nebo se informujte u kamarádů, kteří jednotlivé oblasti v létě navštívili.

Simona Burdová

KRÁTCE Z KIRGIZIE

OD NAŠEHO DOPISOVATELE.
LÉTO 2000

V Kirgizii jsem po stránce lezecko-dobrodružné absolvoval 3 etapy:

Nejprve opět nezdařený průstup ledovou stěnou převalu Metalurg (3B) na Pik Karakolskij, tentokrát spolu s Danem

Holeinem. Konec při zhoršujícím se počasí a zvětšující se příkrostiti stěny 150 m pod převalem (400 výškových metrů prostoupeno).

Poté hledání a rekognoskace klíčového úseku České cesty (centrální průstup Ťan-Šanu od východu na západ - to si nechám na Klub důchodců) s neúspěšným broděním řeky Cukul (vzal mě proud a odnesl 1 hůlku do Číny) v Zemi nikoho (bez mostu a tudíž za použití lanovky).

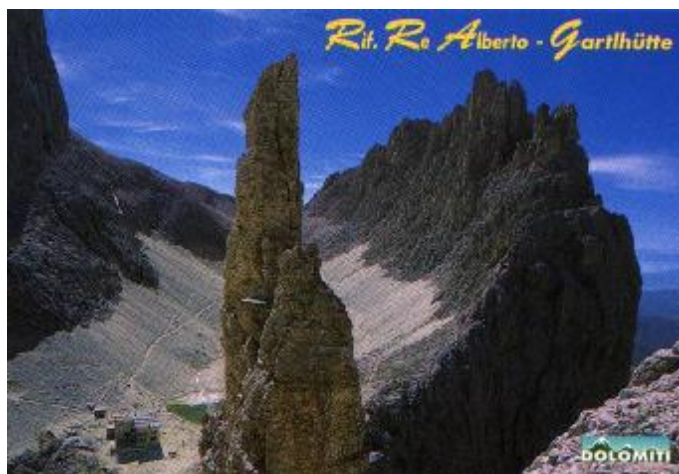
A nakonec sólo výstup na Pik Kočička (asi 4550 m.n.m., závěrečný kopec v nádherné oblasti Kulju Tau, obtížnost III, tatranské lezení na skalní jehlu (asijské Švýcarsko). O všem se chystám psát stručný cestopis (popis 14 velkých vandrů do hor), takže Tvůj plátek o nic nepřijde!

Zdraví Červenáček

TORRE PIAZ POLOVIČNÍ

DOLOMITY, ITÁLIE
ZÁŘÍ 2000

Krásná štíhlá věž „Torre Piaž“, nejnižší „sestra“ slavných Vajoletek v Dolomitech v Itálii je poloviční. To, co vidíte na vyobrazeném pohledu, již není pravdou. Poslední týden v srpnu došlo k mohutnému odlomu celé boční části věže a posléze jejímu zřícení do údolí. Věž nyní nepůsobí příliš stabilním dojmem, v její spodní části se objevily další trhliny.

Ještě než jsme toto všechno při našem zájezdu do Dolomit zjistili, jsme na věž vylezli pěknou hranou od chaty Re Alberto. Jediné, co nás trochu zarazelo, bylo to, že jsme vzbuzovali větší pozornost, než lezci na Vajoletkách za námi...

-jch-

VÍCEÚČELOVÝ OSTROV

OSTROV U TISÉ
9. ZÁŘÍ 2000

Zdeněk Vaishar využil bezvadných služeb Campu pod Císařem v Ostrově. Před lezením si nechal ostříhat svůj bujarý vlas zčuchaný mnoha větry z expedice v Dolomitech. Místní pohledná brigádnice **Simonka** odborně a velmi pěkně, i když s provizorním náčiním, přistříhla Zdenálovi

hřívu přímo před terasou restaurace. Příště si prý přinese vlastní nádobičko, a to pak teprve budou chlupy po Ostrově lítat! Zdeněk (s druhy) si samou radostí z dobře vykonaného díla zavalil místní specialitu – „**třináct za šestnáct**“. A to hned několikrát.

Jak se nám později pochlubil Bigár – Simonka je jeho „kolkovaná“ neteří...

-jch-

NANGA PARBAT MESSNEROVI ODOLAL

PRAHA

10. SRPNA 2000

O z á m ě r u Reinholda Messnera zdolat Nanga Parbat jsme vás informovali v **CAO News 8**. Nyní přinášíme další zprávy:

Při svém třetím výstupu na Nanga Parbat v Himalájích nedokázal legendární Reinhold Messner vystoupit na jeho vrchol. Podle německého deníku *Zeit* se musel ve výšce 7500 m, 600 m metrů pod vrcholem, se svými průvodci obrátit.

Účastník expedice Hans-Peter Martin vysvětlil, že je k sestupu přinutit nevhodné sněhové podmínky. Za těchto podmínek je zapotřebí desetinásobné úsilí, aby člověk ukrajoval metr za metrem z celkové výšky hory. O čtyři týdny dříve nebo klasickým stylem s výškovými tábory, s fixními lany a s velkou expedicí by i přes vzniklé nepříznivé podmínky bylo možné vrchol pokořit. Messner ale chtěl společně se svým bratrem Hubertem, s horským vůdcem Hansem-Peterem Eisendlem a kameramanem Wolfgangem Thomasehem bez pomoci kyslíkových přístrojů, 14 let po svém výstupu na poslední osmitisícovku, zdolat tuto 8125 vysokou horu bez výškových táborů a novou cestou.

Nanga Parbat je osudovou horou legendárního přemožitele všech osmitisícovek světa. 29. června 1970 zde v lavině přišel o život Messnerův bratr Günter, Reinholdovi samotnému umrzlo šest prstů. O osm let později dokázal jako první v sólovýstupu zdolat vrchol.

Messner, kterému bylo 17. září 56 let, vidí výsledek této přerušené expedice pozitivně.

(podle německého deníku Zeit)

V ALPÁCH ZAHYNULO 12 HOROLEZCŮ ZA TŘI DNY

PAŘÍŽ / BERN

SRPEN 2000

V e francouzských a švýcarských Alpách zahynulo od neděle 13.8. do středy 16.8. nejméně 12 lidí, převážně horolezců. Při nejvážnějším neštěstí v úterý přišlo o život pět osob na francouzské straně Mont Blancu. Pětici německých, italských a francouzských horolezců překvapila ve výši 3800 metrů masa zledovatělého sněhu a usmrtila je, informovala policie v Chamonix. Další dva Italové a tři Francouzi byli zraněni. Všichni byli ve výpravě asi dvou desítek osob.

Už v pondělí se při sestupu z Mont Blancu zřítily dva horolezci z Paříže a jejich kolegyně. Pátrací týmy navíc objevily mrtvolu 73letého muže, který přišel o život zřejmě už v neděli.

Vyproštěn byl také 64letý Švýcar, který se zřítíl do 400metrové propasti.

Ve Švýcarsku přišel o život v úterý 23letý horolezec při sestupu z alpského vrcholu Clariden. V pondělí neštěstí postihlo jeho kolegu při sestupu z Matterhornu, když ho překvapilo ve výšce asi 3900 metrů padající kamení.

-ČTK-

(ILUSTRÁČNÍ FOTO – VRCHOLOVÝ HŘEBEN MT. BLANC)

Josefův zlepšovák pro extrémisty

DOLOMITY / ITÁLIE

ZÁŘÍ 2000

E xtrémním odlehčením svého expedičního kletu se v Itálii blýskl Jan Josef Palivec. Vcelku známé „co jsem zapoměl nepotřebuji“ doplnil o několik vlastních fint: Předně odvrhl zbytečné části oděvu a to tak, že všechny (kromě oblíbeného pleteného cyklistického dresu, který měl na sobě). Nedostalo se na hygienické potřeby, přezůvky ani např. na kořalku (!). Maximum redukce doznala překvapivě i skladba potravin. A tak jsme jen nad hromadou nejrůznějších našich dobrůtek tupě zírali, jak se to dělá: Roztrhneš sáček s instantní polévkou, zakloníš hlavu, otevřeš široce ústa, obsah sáčku vysypeš do úst a zapiješ lokem vody z horské bystřiny – a je po chutném obědě...

V Tatrách zahynul maďarský horolezec

VYSOKÉ TATRY

18. SRPNA 2000

V e čtvrtek došlo v Tatrách k letos osmé smrtelné nehodě. 29letý maďarský horolezec nepřežil 300 metrů dlouhý pád z místa pod Sedielkem pod Lomnickým štítem. Záchranáři přivolaní jeho spolulezcem konstatovali už jen smrt. Tělo bylo z náročného terénu vyproštěno vrtulníkem Letecké záchranné služby s pomocí podvěsu se 120-metrovým lanem. Pád horolezce pravděpodobně způsobily uvolněné kameny.

(podle slovenského deníku SME)

Ještě jedna zpráva z Tater

VYSOKÉ TATRY

27. SRPNA 2000

P odle náčelníka Tatranské horské služby Jozefa Janiga začíná v poslední době v práci tatranských záchranářů převažovat počet technicky náročných zásahů. Napsal o tom páteční slovenský Denník Pravda.

V druhé polovině předchozího týdne museli záchranáři provést 4 záchranné akce během tří dní. Nejobtížnější byla podle Janiga záchrana maďarského horolezce pod Lomnickým štítem (viz zpráva výše): "Zásah pod Lomnickým štítem byl jednou z nejnáročnějších akcí v posledních měsících" uvedl Janiga. Pět záchranářů se vyvezlo lanovkou na Lomnický štít, na hřebeni udělali štand, z kterého do třístametrové hloubky k už mrtvému maďarskému horolezci spustili Tomáše Petrika, píše Denník Pravda. „Bez vrtulníku by byli jen dvě možnosti. Buď tělo vytáhnout nahoru, co by bylo náročné, nebo ho spustit dolů, co by znamenalo prodloužení záchranné akce na tři až šest hodin. Rizikem bylo i to, že se blížila bouřka a navíc terén byl

velmi rozbitý a nestabilita kamenných bloků hrozila uvolněním a ohrožením záchranáře," popsal složitou situaci Janiga.

Nakonec musel pomoci vrtulník popradských záchranářů. „Ten dosud na nejdelším podvěsu v historii, který měl délku 110 metrů, odnesl záchranáře i s tělem mrtvého horolezce k Zelenému plesu. Rekord v délce ocelového spustu přímo ve stěně však patří polským záchranářům, kteří před několika roky při záchraně akci museli na sebe navázat ocelové lanka s celkovou délkou 800 metrů,“ píše deník.

(podle slovenského deníku Pravda)

Lavina na Huascaránu

PERU

25.SRPNA 2000

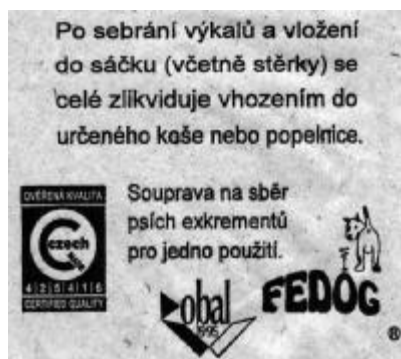
V neděli 19. srpna zasypala sněhová lavina na Huascaránu v peruánských Andách čtyři španělské inženýry, odborníky přes počítače a komunikační technologie. Dva z nich byli zraněni lehce, jeden těžce, tělo čtvrtého 32-letého horolezce bylo nalezeno horskou službou (USAM) v pondělí ve výšce 5600 metrů pod třímetrovou vrstvou sněhu.

(podle agentury EFE)

Kam s ním?

AUTOR: JAN JOSEF PALIVEC

ILUSTRACE: ARCHIV REDAKCE

Po skončení jednoho lehkého cyklistického tréninku začíná krásný letní večer. Dívám se na západ slunce a přemýšlím jak naložit s volným časem. Tu mě osvítil nápad, že zkusím vplout do právě se probouzejícího nočního života Děčína.

Za chvíli již loudavou chůzí procházím centrem našeho města po obou březích Labe. Zklamaně však zjišťuji, že z očekávaného bouřlivého nočního života zbylo pouze skomírající torzo. Jen tu a tam potkávám pejskaře se svými čtyřnohými přáteli. Náhle i já pociťuji nutkavou potřebu si ulevit, ale na rozdíl od pejsků nemám kde! Netrpělivě pátrám po okolí když tu můj zrak spočinul na stojanu s papírovými pytlíky na psí výkaly. U dalšího stojanu už není čas na jinou volbu, takže si chvatně trhám dva pytlíky. V příštím okamžiku jsem si do jednoho ulevil a druhý skvělé dílo dokončil.

Závěrem se chci touto cestou omluvit všem pejskům i psům, že používám věci určené pouze jim. Nicméně stejně se mi za tuto troufalost při lezení ve Frankenjuře zakousl jiný pes do ruky...

Cyklistické časovky CAO Děčín

Pozvánka na sportovní akci

Přesně po půl roce opět změříme své síly v cyklistických časovkách. Termíny podzimní části jsou:

neděle 24.9. časovka na 100 km

a úterý 26.9. časovka do vrchu.

Trasy obou časovek i pravidla zůstávají stejné, jako v jarní části.

Nepropásni svou šanci prodat, co jsi za 6 měsíců tvrdě natrénoval!!

(Blíží informace podá Chára, Uher.)

Vzkaz pro Jaroslava Panocha:

Tore, ozvi se!
Adresu najdeš v tiráži.

Chára

i

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- **Cyklistické časovky CAO Děčín** – v neděli 24.9. časovka na 100 km, v úterý 26.9. časovka do vrchu. Trasa zůstává stejná, jako v jarní části. Nepropásni šanci prodat, co jsi za 6 měsíců natrénoval!! Info Chára, Uher.
- **Podzimní dýchánek** - 7.10. (?) Závod na MTB v okolí Srbské Kamenice a Všemil. Pořádá HK Varnsdorf.
- **„Podzimní lezení Bořeň 2000“** Jubilejní X. ročník horolezecko - společenské akce, ve dnech 13.-15. října 2000, pořádá CAO Děčín. Sraz účastníků je v pátek 13. října v restauraci Chata Bořeň (bude upřesněno – v případě, že chata bude zavřená, tak v nádražní rest. v Kyselce). Ubytování ve vlastních stanech na tábořišti pod Bořní. V pátek a v sobotu slavnostní oheň, přes den lezení, MTB nebo turistika po okolí. Info Houba.
- **Hřeben Krušných hor na kolech** - 21.10. Již podruhé společně přejedeme hřeben Krušných hor na MTB. Vlákem z Děčína do Litvínova a odtud přes Fláje po hřebenu zpět do Děčína. Info Houba, Uher.
- **Horolezecký orientační závod** - 21.10. Tradiční podzimní akce pořádaná HK Děčín. Info Pospíšil
- **Celá Bělá za nejkratší čas** - 29.10. Lezecký závod družstev. Start je od kostela v Bělé v neděli 29.10. v 7.00 hodin. Cílem je zdolat v nejkratším čase všech 26 věží v Bělé (dle průvodce z r. 1980). Info Houba, Uher
- **Běh Labákem** - 4.listopadu 2000. Tradiční běžecký závod pořádaný HK Děčín. Start je jako vždy od horolezecké chaty v Dolním Žlebu, trasa muži 17 km, ženy a děti poloviční. Info Uher

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

říjen - závod horských kol „Podzimní dýchánek“,
Srbská Kamenice
- lezení v Jizerských horách
- Poslední slanění Jetřichovice (25.-26.10.)

listopad - lezení v Jizerských horách
- horolezecký orientační běh, pořádá HK Děčín
- běh Labským údolím (Děčín)

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Výzva:

**Hledáme touto cestou pro náš časopis stále
zpravodaje (dopisovatele) z celého
Severočeského kraje i z jiných regionů.**

Zájemci pište na adresu:

Redakce **CAO News**, Hrdinů 365, Děčín 32, 407 11
anebo volejte na telefonní číslo 0412 55 30 91.

Vaším úkolem by bylo zpracovávání krátkých zpráv či reportáží
z dění kolem horolezeckých (sportovních) oddílů, rozhovorů se
zajímavými lidmi, aktualit i informací o připravovaných akcích atp.

Jak jsme vás již informovali, rozšířili jsme redakční
radu a podařilo se nám sehnat několik stálých zpravodajů
z nejbližšího okolí ale i ze vzdálenějších krajů. Zdá se, že
forma stálých zpravodajů může hodně zlepšit obsahovou
stránku časopisu. Stále platí, že velice rádi zveřejníme i
vaše zprávy, články, názory, fotografie atd. Nemusí to být
dlouhé elaboráty – stačí krátce co se kde dělo nebo bude
dít. Velice bychom také přivítali informace o nových
cestách (od I do XIIa..) z vašich skal a oblastí.

*Snad se vám tedy bude devítka **CAO News** líbit.*

*A až budete balit svůj expediční klet, nezapomeňte přibalit
blok a tužku na všechny ty krásné zážitky, které Vás jistě na
cestách potkají! My ostatní se na ně těšíme!*

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady.

Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze
CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

Chceš být IN? Tak čti CAO News!!!

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

JAK JIŽ BYLO ŘEČENO V ÚVODU, DOCHÁZÍ V KONÁNÍ ODDÍLOVÝCH
SCHŮZÍ K NÁVRATU NA OBLIGÁTNÍ PRVNÍ STŘEDY V MĚSÍCI. PŘÍŠTÍ
ODDÍLOVÁ SCHŮZE PROBĚHNE 4. ŘÍJNA 2000 V RESTAURACI ZA
VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY **CAO News** OD 17:45 HOD.

NA PROGRAMU BUDOU FOTOGRAFIE Z LEZECKÝCH AKCÍ,
VYHODNOCENÍ CYKLISTICKÝCH ČASOVEK, PŘÍPRAVA X. ROČNÍKU
PODZIMNÍHO LEZENÍ A DALŠÍ AKCE!

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

CAO News 9

Horolezecký časopis severočeského regionu

Ročník 12, číslo 9

ZÁŘÍ 2000

KAREL
JELINA

...Přítelství mezi
skály a člověkem.
...Karel Jelina
...horolezecký
...zajímavý
...zprávy
...články
...názory
...fotografie
...atd.
...nemusí to být
...dlouhé elaboráty
...stačí krátce
...co se kde dělo
...nebo bude
...dít.

V tomto čísle

- 1. Úvodník CAO News
- 2. Nová Akce
- 3. Zpráva
- 4. Zpráva z Jizerských hor
- 5. Zpráva z Děčína
- 6. Zpráva z Jizerských hor
- 7. Zpráva z Jizerských hor
- 8. Zpráva z Jizerských hor
- 9. Zpráva z Jizerských hor
- 10. Zpráva z Jizerských hor

CAO News 9

V příštím čísle:

Nové cesty
Reportáž z jedné daleké cesty
Pokračování Pohádky mládí
Pravidelné lezecké rubriky
Čtvrtý příběh Jó, to jsem ještě pil
Informace z regionu
a mnoho dalšího...